

Benim ardından sizin adınıza korktuğum şeylerden biri de, sizin için dünyanın güzelliklerinin ve süslerinin bolca verilmesidir

Ebû Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Bir gün Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- minbere oturdu. Biz de onun çevresine oturduk ve şöyle buyurdu: «Benim ardından sizin adınıza korktuğum şeylerden biri de, sizin için dünyanın güzelliklerinin ve süslerinin bolca verilmesidir.» Bir adam şöyle dedi: "Ey Allah'ın Rasûlü! İyilik, kötülük getirir mi?" Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- sustu. O adama şöyle denildi: "Senin derdin ne?" O seninle konuşmadığı halde sen Peygamber ile konuşuyorsun? Ardından onun üzerine vahiy indirildiğini gördük. Ebu Mûsâ dedi ki: Sonra üzerindeki teri sildi ve şöyle dedi: «Soruyu soran nerede?» Sanki onu övüyormuş gibi şöyle dedi: «Doğrusu iyilik kötülük getirmez. Şüphesiz baharın yetiştirdiği otların bazıları çatlatarak öldürür veya büyük acı verir. Bundan sadece yeşillikleri yiyip, karınları dolunca Güneş'e dönen, sonra da dışkılayıp işeyen, sonra tekrar yiyen hayvanlar müstesnadır. Bu mal, güzel ve tatlıdır. Fakir, yetim ve yolda kalmış olana veren Müslüman için ne güzel bir arkadaştır!» -Ya da buna benzer sözler söylemiştir- «Kim de o malı, hakkını vermeden elde ederse, yiyip doymayan kimse gibidir. O mal, kıyamet gününde onun aleyhine şahitlik eder.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Bir gün Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- minbere oturmuş ashabıyla konuşuyordu ve şöyle buyurdu: Benim ardından sizin için en çok korktuğum ve çekindiğim şey, yeryüzünün bereketlerinin, dünyanın güzelliklerinin, süslerinin ve zevklerinin, orada bulunan mal, elbise, ekin çeşitlerinin ve diğer şeylerin size bolca verilmesidir. İnsanlar, ömürlerinin kısa olmasına rağmen bunların güzellikleriyle övünürler. Bir adam şöyle dedi: Dünyanın güzellikleri Allah'ın bir nimetidir. Bu nimet dönüşüp, bir ceza ve azap olur mu? İnsanlar, susması sebebiyle onu -sallallahu aleyhi ve sellem- kızdırdığını düşünerek soruyu soran kişiyi suçladılar. Ardından kendisine vahyin indiği anlaşıldı. Sonra alnındaki teri sildi ve şöyle buyurdu: Soru soran nerede? Adam dedi ki: Ben buradayım. Bunun üzerine o -sallallahu aleyhi ve sellem-, Allah'a şükretti ve hamdetti. Sonra da şöyle dedi: Gerçek iyilik ancak iyilik getirir. Fakat bu güzellikler, fitne, rekabet ve onlarla meşgul olma nedeniyle ahiret hayatına tam olarak yönelememeye sebep olmalarından ötürü saf iyilik değildirler. Sonra da buna bir örnek vererek şöyle dedi: Otlak hayvanlarının çok hoşlandığı bir mahsul türü olan bahar bitki ve yeşillikleri aşırı yeme nedeniyle çatlatarak öldürülür veya ölüme yaklaştırır. Bundan ancak midesinin bir tarafı dolana kadar yeşillik yiyen hayvan müstesnadır. Daha sonra Güneş'e doğru döner ve midesindeki gübreyi incelmış bir şekilde veya işeyerek dışarı atar. Sonra

karnındaki geviş getirerek tekrar çiğner ve yutar. Sonra da dönüp tekrar yer. Bu mal da tatlı yeşil bir bitki gibidir. Çokluğuyla öldürür veya ölüme yaklaştırır. İhtiyacın gerektirdiği kadarıyla sınırlandırmış ve helal yoldan elde edilmiş yeterli miktarda olan mal zarar vermez. Yoksul, yetim ve yolda kalmış olana bu maldan veren Müslüman kimse için ne güzel bir arkadaştır. Kim o malı hakkıyla elde ederse, onun malı bereketlenir. Kim de onu hakkı olmadan elde ederse, onun durumu yemek yiyen ve doymayan kimsenin misali gibidir. O mal, kıyamet günü aleyhine şahitlik yapacaktır.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4180>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

